

NO UGUNS IZRAUTA PAGALE

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Cah. 1-3; Atkl. 12:10; 2. Moz. 3:2-14; Ef. 2:8-10; Jāņa 14:15

ATMIŅAS PANTS:

„Redzi, es atņemu tev tavus grēkus un ietērpju tevi svētku drānās!” Cah. 3:4

Lai gan to ir tik viegli aizmirst, lielā cīņā starp Kristu un sātānu ir tie divi lieli **L**spēki, kas veido realitāti. Kari, noziegumi, vardarbība un cilvēces traģēdiju vārošais katls ir tikai virspusē redzamā konflikta daļa (Atkl. 12:7). Tā ir Debesīs sākusies cīņa, ka ietekmē ne tikai ikvienu cilvēku, bet gan visu radību (Rom. 8:20-22).

Tomēr vienu mums nevajadzētu nekad aizmirst: lielā cīņā nenotiek par Tuvu Austrumu naftas atradnēm vai par laikmeta ģeopolitisko militārās un ekonomiskās hegemonijas maiņu. Tā notiek par cilvēces glābšanu, par ikvienu dvēseli atsevišķi. Tautas nāk un iet, varas struktūras nāk un iet, lielās vēstures un ideoloģijas tēmas nāk un iet; tikai izglābtie, tie, kas tērpti Kristus taisnības drēbēs, paliek mūžīgi. Sātānam nerūp nauda, vara, politika kā vērtības – viņš pievērš uzmanību dvēselēm, par to, lai kopā ar viņu aizietu bojā, cik daudz vien iespējams. Kristus caur savu nāvi sagādāja ikvienam iespēju izbēgt no šīs bojāejas. Lielās cīņas būtība ir: ko cilvēks izvēlēsies – mūžīgu nāvi vai mūžīgu dzīvi. Viss pārējais patiesībā ir nieki.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 28. maijā.

SIRSDDEDZE PAR JERUZĀLEMI

Izlasi Cah. 1, 2. Lai gan tu vari nesaprast visas detaļas un simbolus, tomēr kādu vēsti Kungs sniedz šeit saviem ļaudīm? Kāds ir šo notikumu konteksts? Kādas skaidri redzamus Bībeles principus varam redzēt šajās nodaļās? Kādi apsolījumi, kāda cerība tiek piedāvāta Kunga ļaudīm un pie kādiem nosacījumiem? Kā šie paši principi atklājas mūsdienās, mūsu vidē, neskatoties uz to, cik atšķirīgi ir mūsu apstākļi salīdzinājumā ar to situāciju, ko apraksta Caharija? _____

_____

_____

_____

_____

_____

Lai gan Jeruzāleme pēc babiloniešu uzbrukuma pirms 70 gadiem bija drupās, Dievs bija sagādājis pilsētai nākotnes cerību. Caharija saņēma vēsti no Kunga, ka ne tikai templis, bet arī pati pilsēta tiks atjaunota.

Caharija sāka ar paziņojumu saviem klausītājiem, ka Kungs ir bijis dusmīgs, „ļoti dusmīgs” uz viņu tēviem. Bet tad viņš nekavējoties deva drosmi tiem, kas viņā klausījās, pārliecinot tos: ja viņi pazemībā un nožēlā atgriezīsies pie Dieva, tad Viņš tiem atkal pievērsīsies (Cah. 1:1-3). Caharijas atklāsmē bija domāta, lai dotu spēku un iedvesmu turpināt tempļa būvniecību Jeruzālemē, lai pielūgtu Dievu.

Saskaņā ar pirmo Caharijam doto atklāsmi, kas uzrakstīta 1. nodaļā, Kungs sniedz pārsteidzošu iedrošinājumu, sakot: „Es esmu pilns lielas sirsdedzes par Jeruzālemi un Ciānu.” (14. p.)

Un tālāk: „Tāpēc tā saka Tas Kungs: Es piešķiršu Jeruzālemei atkal Savu žēlastību, un tajā uzcels Manu namu, saka Tas Kungs Cebaots, un mērijamā aukla izstiepjama tieši pār Jeruzālemi.” (16. p.)

Vīri ar mērijamo auklu uzzīmēja plānu Jeruzālemes pilsētas un tempļa atjaunošanai Caharijas laikā. Bet, tā kā palikuši bija tikai pamati, tempļa būvniecība likās neiespējama.

Tieši pirms atklāsmes, kurā viņš redzēja Jozuu netīrās drēbēs, Caharija saņēma apsolījuma vēsti, ko sniegt jūdiem, kas uzrakstīta Cah. 2:10-13. Dievs teica, lai viņi „priečājas un liksmojas”. Viņš apsola dzīvot kopā ar tiem. Vēstij vajadzēja būt ļoti uzmundrinošai, jo Dieva ļaudis centās sanākt kopā, lai pielūgtu Viņu.

APSŪDZĒTĀJS UN APSŪDZĒTAIS

„Un Tas Kungs man ļāva redzēt augsto priesteri Jozuu stāvam Tā Kunga eņģeļa priekšā, un sātans stāvēja viņam līdzās pa labi, lai viņu apsūdzētu.” (Cah. 3:1) Kādas lielas un svarīgas patiesības šeit ir atklātas – īpaši lielās cīņās (un pašas atklāsmes) kontekstā? _____

Šeit ir spēcīgi atklāti daži būtiski jautājumi. Pirmkārt, lai nu kurš sēdētu uz apsūdzēto sola, bet ne Jozua, augstais priesteris, kas ir visas Dieva tautas pārstāvis! Atklāsmē attēlots kā priesteris, kas stāv Kunga vaiga priekšā, Jozua pārstāv Israēlu ar visām tā kļūdām, nepilnībām un grēkiem. Nav šaubu: cilvēki nav bez vainas, viņi nav bezgrēcīgi, viņi nav cienīgi saņemt apsollīto atjaunošanu, ko Kungs piedāvā un ko viņi pieprasa sev ticībā un grēku nožēlā.

Sātans, protams, ir klātesošs, lai viņus apsūdzētu, lai diskutētu par viņu nožēlu, par viņu vēlmi mainīties un ilgām atrast Dieva žēlastību un labvēlību. Kā gan vēl vieglāk lielajā cīņā atņemt ļaudīm drosmi, ja ne liekot viņiem domāt, ka viņu grēki ir pārāk lieli, lai Kungs tos piedotu? Cik daudz dvēseļu visā vēstures gaitā un pat mūsdienās ir kritušas par laupījumu šai sātana krāpšanai, kas ir viena no visļauņākajām viņa metodēm. Viņa draudi ir tik spēcīgi tāpēc, ka par mūsu grēkiem viņam nav jāmelo, vai ne tā? Viss, kas viņam ir jādara, – jāatgādina mums par tiem, un, nezinot par Dieva žēlastību, mēs tiekam satriekti ar bezcerības un bojāejas izjūtu. Pat ja apsūdzētājs nemestu mūsu grēkus Dievam sejā, to ir vairāk nekā vajadzīgs, lai mūs sodītu.

Ebreju valodas vārds, kas šeit tulkots kā ‘apsūdzēt’, nāk no tā paša vārda, no kā cēlies vārds ‘sātans’. Abu vārdu pamatā ir trīs vieni un tie paši ebreju valodas līdzskaņi. Nav šaubu, sātans ir apsūdzētājs, bet mums visiem vajadzētu zināt ievērojamo Rakstu vietu: „Tad es dzirdēju stipru balsi debesīs saucam: “Tagad ir atnākusi pestīšana un mūsu Dieva spēks un valstība un Viņa Kristus vara, jo ir gāzts mūsu brāļu apsūdzētājs, kas tos apsūdzēja mūsu Dieva priekšā dienām un naktīm.”” (Atkl. 12:10)

Lai gan nav labi kavēties pie saviem grēkiem, reizēm mums ir nepieciešams stingri un godīgi paskatīties uz sevi (neskatoties uz to, vai sātans čukst mūsu ausīs vai nečukst). Kādas izmaiņas tev vajadzētu nekavējoties izdarīt savā dzīvē? Kurus Bībeles apsolījumus tu vari sev pieprasīt, lai padarītu tos reālus un efektīvus? Padomā, ko tu liec uz spēles, ja ļauj grēkam valdīt pār sevi. _____

KUNGA EŅĢELIS

Līdz šim Caharijas 3. nodaļā esam pievērsuši uzmanību diviem tēliem: sātanam un augstajam priesterim. Bet ir arī trešais tēls, kas skaidri atklājas kā galvenais šajā stāstījumā, – „Kunga eņģelis”.

Kas ir „Kunga eņģelis”? Skat. 2. Moz. 3:2-14; Cah. 3:1,2. _____

Tas, ko mēs šeit uzskatāmi redzam, ir lielā cīņa miniatūrā, cīņa, kas notiek par katru dvēseli, kas savu dzīvi ticībā un grēku nožēlā ir nodevusi Kunga Jēzus rokās. Atceries kontekstu: Israēls, stingri norāts, „pazemoja sevi Dieva priekšā un atgriezās pie Viņa patiesā nožēlā” (E. Vaita „Liecības draudzei”, 5. sēj., 468. lpp.). Tieši tajā brīdī tika atklāts sānana kā apsūdzētāja darbs. Ko tieši viņš teica, tas nav atklāts, bet, zinot Bībeles vēsturi un pazīstot cilvēka dabu, droši vien tas nebija nekas jauks.

Izlasi Caharijas 3:1-3. Ko mums māca patiesība par Jozuas drēbēm? _____

Fakts, ka Jozua kā augstais priesteris tiek uzskatīts netīrās drēbēs, tikai uzsver grēka dziļumu. Jau no senām dienām derība starp Dievu un Israēlu, priesterība kā tāda, levīti un īpaši augstais priesteris, pat izredzētās tautas vidū bija kaut kas sevišķs, ko Kungs bija aicinājis uzņemties īpašu lomu un funkcijas Israēlā (2. Moz. 38:21; 4. Moz. 1:47-53, 3:12). Viņiem vajadzēja simboliski būt vistīrākajās drēbēs visā Israēlā.

Noliekot to visu malā, lasot tālāk šajā nodaļā, kļūst skaidrs, ka, neskatoties uz pagātni, neskatoties uz nepilnībām, „Kunga eņģelis” aizstāv viņus pret visām sānana apsūdzībām, vienalga, vai tās ir patiesas vai nepatiesas. „Kunga eņģelis” Jēzus stāv blakus, lai glābtu un pestītu. Šī, bez izņēmumiem, ir vissvarīgākā patiesība visā Bībelē.

Cik svarīgi, lai mēs nekad neaizmirstu „Kunga eņģeļa” lomu mūsu labā, neskatoties uz mūsu bezvērtību. Kā mēs šo patiesību varam vienmēr paturēt savā acu priekšā, tajā pašā laikā nemānot sevi ar nepareiziem secinājumiem? Kādi varētu būt šie nepareizie secinājumi? Esi gatavs/-a runāt par to sabatskolas grupā. _____

APĢĒRBA MAIŅA

Rūpīgi un lūdzot Dievu, izlasi visu Cah. 3. nodaļu. Pievērs uzmanību, kādi soļi ir šajā procesā. Tas parāda, kā Dieva ļaudis, kaut arī grēcinieki, tomēr tiek glābti. Ko tu vari uzzināt no šīs atklāsmes par pestīšanas plānu? _____

_____

_____

_____

_____

Pirms Jozuam tiek uzvilktas jaunas drēbes, vecās tiek novilkas (3.– 5. p.). Saskaņā ar šo pantu, tas nozīmē, ka Kungs „atņem tev tavus grēkus” (4. p.). Un tomēr – ko tas nozīmē atpestītā cilvēka dzīvē? Vai Jozua tagad bija bezgrēcīgs, pilnīgs savā sirdī, dvēselē un prātā un nekad vairs nekritīs un negrēkos? Vai tas bija stāvoklis, kas Jozuam bija jāsasniedz, pirms viņam varēja nomainīt drēbes? Ja jā, tad kādas būtu mūsu izredzes?

Nē, tas nozīmē, ka viņam tika atņemta vaina un nosodījums, kas viņam jau bija. Runājot par Jozuu šajā brīdī, E. Vaita saka: „Viņa paša un viņa tautas grēki bija piedoti. Israēlu ietēpa svētku drēbēs – tam piešķīra Kristus taisnību. Cepure, ko uzlika Jozuam galvā, bija tāda, kādu nēsāja priesteri, un uzraksts “Svēts Kungam” norādīja, ka, neskatoties uz saviem agrākajiem pārkāpumiem, tagad viņš bija derīgs kalpošanai Dieva priekšā Viņa svētnīcā.” (E. Vaita “Liecības draudzei”, 5. sēj., 469. lpp.)

Ko “Kunga eņģelis” saka Jozuam 7. pantā, pēc apģērba maiņas? Kāpēc šī secība ir tik svarīga? _____

_____

_____

_____

_____

Tikai pēc īpašo drēbju piešķiršanas Jozua saņēma norādījumu paklausīt Kungam un staigāt Viņa ceļos. To nedrīkst palaist garām: Kristus taisnība viņam tika piešķirta ticībā, tā viņam tika uzticēta neatkarīgi no viņa staigāšanas “Manos ceļos” vai “Manu baušļu” turēšanas. Šie baušļi nāca pēc tam, jo, ja tie būtu doti pirms tam, tad tas būtu darīts veltīgi. Ja viņš nebūtu tērpts “svētku drēbēs”, visas viņa pūles atstātu viņu tajās pašā netīrajās drēbēs, kas viņam bija sākumā.

„IETEKMĪGI AIZLŪGT”

Kristīgajā pasaulē daudzi nav piedzīvojuši taisnības drēbes un tāpēc nesaprot to vērtību. Tomēr šī izpratne ir vitāli svarīga ikvienam, kurš vēlas piedzīvot mieru un prieku attiecībās ar Kungu.

Pārāk bieži ir sastopama motivācija darīt labu, lai “tiktū glābts”. Šeit sniegtajai Caharijas vēstij vajadzētu mums parādīt, ka ne tā tas darbojas, ne arī var darboties. E. Vaita atkal norāda, kas notiek šajā atklāsmē: “Bet, saprotot savu grēcīgo stāvokli, mums tajā pašā laikā jāpaļaujas uz Kristu kā mūsu taisnību, mūsu svētošanas un mūsu pestīšanas Klinti. Mēs nespējam atbildēt uz apvainojumiem, ko sātans vēš pret mums. Vienīgi Kristus var ietekmīgi aizlūgt mūsu labā. Viņš var apklusināt apsūdzētāju ar pierādījumiem, kas dibināti ne uz mūsu, bet uz Viņa paša nopelnu.” E. Vaita “Liecības draudzei”, 5. sēj., 472. lpp.

Pēdējam teikumam vajadzētu būt cildinātam visu Dieva ļaužu sirdīs. Tā ir patiesība, kuru mums vajadzētu zināt ne tikai ar prātu, bet arī piedzīvot, mācoties ik brīdi paļauties nevis uz mūsu labajiem darbiem, lai arī cik labi tie patiesībā būtu, bet tikai uz Kristus nopelnu. To var izteikt arī Dāvida vārdiem: “Svētīgs, kam pārkāpumi piedoti, kam grēki nolīdzināti!” Ps. 32:1

Paturot prātā to, ko lasījām Cah. 3. nod., izlasi Ef. 2:8-10, Jāņa 14:15 un Rom. 6:1-4. Kā šie panti palīdz mums saprast visu, kas ir ietverts Caharijas atklāsmē par to, ko nozīme būt apģērbtam “svētku drānās”? _____

_____

_____

Tagad, kad Jozua bija apsegts ar svētuma drēbēm, viņa dzīvei vajadzēja atspoguļot šo svētumu. Mums ir jāsaprindzina visi Dieva dotie spēki, kas dvēselei piešķirti, lai uzvarētu grēku. Mums savā dzīvē nevajadzētu paciest vai atvainot nevienu grēku, ja ir tik daudz uzvaras apsolījumu ikvienam, kas nodevis sevi Kristum. Kristus dzīve pierādīja, ka mēs varam dzīvot paklausībā Dieva likumam. Kad mēs grēkojam, mēs esam izvēlējušies grēkot. Cik svarīgi, lai mēs vienmēr kārtīgi pārdomātu, ar ko vēl būs saistīta šī izvēle.

Kas ir tie grēki, ar kuriem tev ir vislielākā cīņa? Uz kādiem apsolījumiem tu vari balstīties, lai iegūtu uzvaru pār tiem, kā tas ir apsolīts Kristū? _____

_____

_____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas komentārus SDA Bībeles komentāros 4. sēj. 1092., 1093. lpp.; grāmatā “Pravieši un ķēniņi” nodaļu “Jozua un eņģelis”, 582.-592. lpp.; grāmatā “Kristus līdzības” nodaļu “Dievs lai nedotu tiesu saviem izredzētajiem?” 169., 170. lpp.; grāmatā “Liecības draudzei” 5. sēj. nodaļu “Jozua un eņģelis”, 467.-476. lpp.

„Kad sātans Dieva ļaudis cenšas apklāt ar tumsu un satriekt, iejaucas Kristus. Kaut arī tie ir grēkojuši, Kristus viņu vainu un grēkus uzņemas uz sevi. Viņš cilvēci kā degošu pagali ir izrāvis no uguns. Savā cilvēciskajā dabā viņš ir savienojies ar cilvēku, bet caur savu dievišķo dabu Viņš ir viens ar bezgalīgo Dievu. Līdz ar to iznīcībai lemtajām dvēselēm ir pieejama palīdzība. Pretinieks tiek norāts. (..) Neskatoties uz Dieva ļaužu trūkumiem, Kristus nenovēršas no saviem rūpju bērniem. Kristus spēj mainīt viņu apgērbu. Viņš novelk netīrās drēbes, uzvelk grēkus nožēlojošajiem ticīgajiem savu taisnības tērpu un Debesu grāmatās iepretī viņu vārdiem ieraksta, ka tiem ir piedots.” E. Vaita „Kristus līdzības”, 169., 170. lpp.

Dieva ļaudīm pazemojot savas dvēseles un lūdzot pēc sirds skaidrības, atskan pavēle: “Novelciet viņam netīrās drēbes!” un arī iedrošinājums: “Redzi, Es atņemu tev tavus grēkus un ietērpju tevi svētku drānās!” (Cah. 3:4) Kārdinātajiem, pārbaudītajiem, uzticīgajiem Dieva bērniem tiek piešķirts neaptraipītās Kristus taisnības apgērbs. Nicinātos atlikušos ietērpj goda drēbēs, kuras vairs nekad nebojās pasaules samaitātība.” E. Vaita „Pravieši un ķēniņi”, 591. lpp.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Grupā pārrunājiet savas atbildes uz otrdienas pēdējiem jautājumiem.

2. Pārdomājiet faktu, ka tikai pēc apgērba maiņas Jozuam tika dota pavēle paklausīt. Kāpēc to ir svarīgi atcerēties? Ko tas mums māca, uz ko balstīta mūsu glābšana, pretēji tam, kāds ir šis glābšanas rezultāts? Kāpēc mums vienmēr vajadzētu izprast šo atšķirību?

3. Pārdomājiet labo vēsti, ka, lai arī cik netīras būtu mūsu drēbes, mums ir iespējams piedzīvot pilnīgu pārgērbšanu. Ko tas tev nozīmē tavā personīgajā dzīvē, tavā attieksmē, visā tavā pasaules un citu cilvēku uztverē, zinot, ka tev ir piešķirts šis pilnīgi jaunais apgērbs, kas simbolizē jaunu dzīvi, ko piedāvā Kristus?